

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

คติธรรมอันเยี่ยม

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๖๐๐ คน)

ทองคำเมื่อวานนี้ไม่ได้เลย วานซืนก็ไม่ได้มันซิ คนทั่วประเทศ ๖๒ ล้านคน ๒
วันนี้ไม่ได้ทองคำสักตางค์หนึ่งเลย เมื่อวานวันที่ ๓๑ กับวันที่ ๑ นี้ขายหน้าใครถ้าไม่ใช่
ขายหน้าชาติไทยของเรา วันที่ ๓๑ กับวันที่ ๑ ผ่านไปเปล่า ๆ ไม่ได้ทองคำสักตางค์
เลย ทั้ง ๆ ที่พวกเราที่กำลังช่วยชาติบ้านเมือง รู้ทั่วหน้ากันกระทั่งถึงเมืองนอกเขาก็รู้
หมด แต่เวลามาถาม เป็นยังงิทองคำได้เท่าไร วันที่ ๓๑ กับวันที่ ๑ ไม่ได้เลย เป็นยัง
งิฟังซินะ มันน่าฟังไหมละ ก็เวลานี้ต่างคนต่างที่จะช่วยชาติของเราด้วยศาสนาเป็นผู้นำ
ศาสนาเป็นผู้นำ ผู้กู้ ผู้กู้ชาติบ้านเมือง เรื่องของกิเลสเป็นสิ่งที่พาให้ล้มให้จมตลอดมา
และหนักเข้า ๆ จนจะไม่มีอะไรเหลือในเมืองไทยเรา สมบัติเงินทองข้าวของก็หมดไป
สิ้นไป ๆ สุดท้ายคน ๖๒ ล้านคนก็จะลงเป็นอาหารปลาฉลามในทะเลด้วยความลุ่มจม
เพราะอำนาจของกิเลสมันจุดลากลง

นี่ก็ได้อาศัยศาสนาอาศัยธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงรื้อฟื้นสัตว์โลก ให้พ้นจากหล่ม
ลึกความทุกข์กันดารทั้งหลายมาเป็นลำดับลำดับ นี่ก็กำลังจะช่วยชาติบ้านเมืองของเรา
ซึ่งอยู่ในระหว่างแห่งความจะลุ่มจะจม ให้รื้อฟื้นขึ้นมาด้วยการบริจาคเสียสละทุกคน
ออกจากตัวของเราเข้าไปเป็นกำลังของชาติบ้านเมืองของเรา ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ
เอาไว้ทั่วกัน นี่ศาสนาเป็นผู้นำ กิเลสนำก็ดังที่เราเห็นนี่แหละ ปิ้งให้สูกบ้างไม่สูกบ้างมัน
กินเรื่อยไปนะ ที่เนียนเอามาจากตัวก็มากินต่อหน้าต่อตา กินสด ๆ ร้อน ๆ กิเลสกิน
อย่างนั้นนะ กินลาบกินก้อยยังเป็นอีกอันหนึ่ง กวานมาจากตับพวกเรานี้ไปกลืนกินต่อ
หน้าต่อตา กิเลสกำลังรุนแรงเวลานี้ จึงต้องเอาศาสนาเข้าไปติดต่อกันไว้ ไม่งั้นดับปอด
พี่น้องชาวไทยจะไม่เหลือ ลงทะเลหมด จึงต้องอาศัยธรรมะเป็นเครื่องจุดลากขึ้นมา

ต่อไปให้เป็นคนรู้จักความประหัตมรยัสต์ นี่คือการรั้งตัวเอาไว้ไม่ให้เลวจนจม
ลงไป ถ้าต่างคนต่างมีความประหัตมรยัสต์ มีขอบมีเขตมีฝั่งมีฝาดด้วยการกำชับกำชา
บังคับตัวเองทุกคน ๆ แล้ว เมืองไทยจะขึ้นโดยลำดับนะ นี้อย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งการ
เสาะแสวงหา ให้เสาะแสวงหามาเพื่อเก็บเพื่อหนุน อย่าเสาะแสวงหามาเหมือนกับเอา
เชื้อไฟแสวงหามาเพื่อไฟ แล้วฉิบหายหมด ได้มาเท่าไรเพื่อกิเลสตัณหา ได้มาเท่าไรก็
เพื่อพินเพื่อไฟเผาไหม้แหละ ๆ

ดังที่เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว หลวงตาพูดนี้ใครจะหัวเราะก็ตาม แต่เรา
พูดตามความรู้สึกของธรรม พิจารณาเรียบร้อยแล้วมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง อย่าง

เปิดเผยณะเวลานี้ พวกเราทุกข์จนกันมากที่สุดทีเดียว แต่ก่อนเงินหมุนอยู่ในเมืองไทยนี้เงินจะกลายเป็นเงินเฟ้อ มันมากต่อมาก เวลานี้เป็นยังไง สินค้าเพื่อแล้วเวลานี้นะ อยู่ตามท้องตลาดถนนหนทางตีกรามบ้านช่องใหญ่ ๆ เต็มไปด้วยสินค้าสินขาย ราคาแพง ๆ หามา จะหาลูกค้าที่เข้าไปติดต่อในร้านค้านั้น ๆ ไม่มี ๆ มีก็เบาบางเอามาก นี่เพราะเหตุไร เพราะขาดเงิน

สินค้าเปลี่ยนเงินไม่มีซื้อก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ตามถนนหนทางเขาขายเปลี่ยนไป ผลหมากรากไม้มีเต็มไปหมด เราเดินไปสองฟากทางจะเห็นทั่ว ๆ ไป ก็ไม่เห็นมีใครไปซื้อกัน ผู้นั่งขายก็นั่งอยู่อย่างนั้นละ เมื่อวานนี้ก็พอดีเราไปวัดถ้ำผาปู่ ไปนวดเส้นนี้แหละ มีหมอเส้นเก่งคนหนึ่งอยู่ที่นั่น นวดเส้นเก่งรอง ๆ กับพระหมอเส้นเรานี่ ขึ้นรถไปก็อย่างว่านั่นแหละ เขาขายของนี่ โอ้ น่าสงสาร พอไปถึงสามแยก ทางหนึ่งไปเชียงคาน ทางหนึ่งไปท่าลี่ พอไปถึงนั้นก็บอกให้รถจอดตรงนั้น แม่ค้าอยู่ตรงนั้นมากมาย รอพวกที่เข้าไปซื้อของ ไม่มีใครไปซื้อ เราเอารถไปจอดที่นั่น พวกแม่ค้าเป็นแถวกันเข้ามาในรถนี้หมดเลย เลยลืมสินค้านะ

พอมองเห็นหน้าหลวงตา (อู๊ย นี่ใช่แล้ว องค์กรนี้แล้ว ๆ) องค์กรนี้อะไร ไปชนของมาใส่รถเรา มาองค์นี้องค์นั้นอะไร ทั้งชนของทั้งจ้องดูหน้า เห็นไหมที่วิมันออกอย่างนั้นละ จำได้หมดนะ ไปกว้านเอาเลยแม่ค้าเมื่อวานนี้ เอาให้เต็มรถ จากนั้นไปถ้ำผาปู่ ๒-๓ กิโลเมตรนั้นเป็นไรไป เอ้า หนักก็หนักกว่าวานเอามาหมดเลย แม่ค้าได้ทุกคน ๆ ยังเหลือสองสามชิ้น ๆ นอกนั้นเรากว้านขึ้นรถหมด นี่เพราะความเมตตาสงสาร ไปที่ไหนก็เห็นอย่างนั้น ๆ

ไปก็ตีตลาดไป เริ่มตั้งแต่วังสะพุงเรื่อยไป สุดท้ายก็ไปเต็มอยู่ที่สามแยกไปเชียงคาน พอตีเต็มรถ นี้พูดถึงเรื่องสินค้ามีอยู่ทั่วไปแต่ไม่มีใครซื้อละซิ เงินไม่มี เงินเบาบางมาก มันไปทางไหนพี่น้องทั้งหลายก็จะพอทราบได้ โอ้เราก็ไม่อยากพูดมากเขาจะว่ารู้เกินภูมิ หลวงตา ป.๓ ไปหาพูดชอกแซกซิกแซก เขาจะว่า แต่ความจริงเป็นอย่างนั้นอะไรจะละเอียดยิ่งกว่าธรรม ธรรมนี้ชอกแซกเห็นหมด อะไรจะละเอียดยิ่งกว่าธรรมของพระพุทธเจ้า

เวลานี้เงินขาดตลาดมากที่สุดทีเดียว จนจะไม่มีเงินวิ่งผ่านถนนหนทางเวลานี้ ร้านไหน ๆ ก็แห้ง ๆ เพราะไม่มีใครซื้อ มีแต่สินค้า ดีไม่ดีโรงงานต่าง ๆ ผลิตออกมาไม่มีใครซื้อ แต่คนงานในโรงงานโรงหนึ่ง ๆ มีคนงานเท่าไร กินเงินเดือน ๆ ละเท่าไร ๆ ผลิตสินค้าออกมาไม่มีใครซื้อ โรงงานก็เจ๊งไปได้ หมุนเข้าไปหาโรงงาน อย่าเข้าใจว่าโรงงานมีมากจะไม่เจ๊ง เจ๊งได้ ผลิตออกมาไม่มีใครซื้อ ผลิตออกมาเพื่อขายแล้วไม่มีใครซื้อ

จะขายได้ยังไง พวกคนงานก็มีปากมีท้อง ใครหมุนเข้าไปก็เพื่อได้ ๆ เมื่อไม่ได้ก็เป็น ทุกข์ล่ะซี จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดเรื่องเหล่านี้ให้มากนะ

ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ความไม่รู้จักประมาณ ในการกินการอยู่การใช้การสอยนี้ เป็นอันตรายต่อทุกคนไป ต่อทุกคน ต่อสังคม ต้องมีการยับยั้งตัวบ้าง เรื่องความอยาก อยากด้วยอำนาจของกิเลสตัณหาไม่มีคำว่าพอ ได้เท่าไรเหมือนไฟได้เชื้อ ไส้เข้าไปลุก แสดงเปลวจรดเมฆ ๆ ให้ไฟถอยเชื้อไม่มี ไส้เข้าไปก็ไหม้หมด ความโลภ ความ ทะเยอทะยาน มันถอยสิ่งชวนชวชวยหามาเพื่อมันไม่มีถอย ได้มาเท่าไรหมด ๆ ขอให้พากันยับยั้งตัวเอง ชาตินไทยของเราจะค่อยฟื้นฟูขึ้นมาโดยลำดับ ถ้าต่างคนต่างปล่อยเลย ตามเลยก็จมไปเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ ความบ่นบ่นได้ ความจมมันจมไม่ถอย เพราะผู้ บ่นนั้นแหละเป็นผู้สุรุ่ยสุร่าย ไม่รู้จักประมาณ สัณฑาทิพย์ตนเอง ต่างคนต่างสังหารท้าว บ้านทั่วเมือง มันก็เป็นเพชรฆาตสังหารชาติไทยของเราไปในตัวนั่นแล มันจมอย่างนี้ นะ

ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้างซิ เสียงกิเลสเราฟังมานานแล้ว ให้ฟังเสียงอรรถ เสียงธรรม อย่าคบค้า อย่าให้มันมากตามความอยาก ความอยากไม่มีพอ กิเลสคือ ความอยากนี้เราอย่าเข้าใจว่าความพอมือ แม่น้ำมหาสมุทรยังมีฝั่งมีฝาน ตลิ่ง ตลิ่งมหาสมาน หนี่ ความอยากความทะเยอทะยานนี้ครบหมด มหาสมุทรน้อยไป ความอยากความ ทะเยอทะยานไม่มีความอ้อมพอนี้ครบแม่น้ำมหาสมุทร ใหญ่ใหม่ฟังซิ เรายังจะไปเสริม มันอยู่เหวอ มีแต่พางม ๆ นะ ให้รู้เนื้อรู้ตัวบ้างเราเป็นคน คนไม่คิดใครจะคิด สติ ปัญญาอยู่กับมนุษย์เรา ควรจะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์สมความเป็นมนุษย์ อย่าใช้แบบ สุรุ่ยสุร่ายเป็นยักษ์สังหารตัวเองใช้ไม่ได้

เดินเข้าไปซิ พี่น้องทั้งหลายเคยไปกราบพิพิธภัณฑ์หลวงปู่่มั่นนะ ท่านทำเอาไว ข้างผนังทั้งสองด้านดูซิ เครื่องบริหารของหลวงปู่่มั่น นี่คือคติธรรมอันเยี่ยมทีเดียวให้ พวกเราทั้งหลายได้ดู ท่านสุรุ่ยสุร่ายไหม รอยประรอยขุนผ้าเต็มไปหมดเห็นไหม ท่านไม่ ได้เป็นทุกชั้นนะหลวงปู่่มั่น ท่านพอทุกอย่าง เมืองพอท่านมาจากการดำเนินแบบนี้ ไม่ สุรุ่ยสุร่าย ไม่ลืมนื้อลืมตัว นี่คือทางก้าวเดินเพื่อความเจริญจนกระทั่งถึงสุดยอดแห่ง ธรรม ก็คือหลวงปู่่มั่น เป็นผู้ถึงความสุดยอดแห่งธรรม บรมสุขอยู่ในนั้นหมด เป็นสาย ทางมาจากประหัตถ์มัธยัสถ์ เราดูซิสองข้างผนัง ไปดูหาอะไร ดูให้เป็นคติชิ บริหาร เครื่องใช้ของท่าน ปะ ๆ ชุน ๆ ชาด ๆ วิน ๆ ท่านไม่ดินไม่ตืดนะ

ความดินความตืด คนจะตายมันดิน คนสบายไม่ดิน อยู่ไหนสบาย ๆ ไร้คนจะ ตายมันตืดมันดิน กิเลสพาคนตืดคนดิน หามาบำรุงบำเรอเท่าไรแทนที่จะเป็นสุข มีแต่ ตืดแต่ดิน เพิ่มความตืดดิน เพิ่มความทุกข์เข้าไปตลอดเวลา ที่นี้ใครก็ไม่มีฝั่งมีฝาทัว

ประเทศไทยเรานี้ซึ่งเป็นชาวพุทธ หาฝั่งฝาแห่งความพอดีพอดีไม่มี มีแต่ความฟุ้งเฟ้อ
เห่อเหิม สั้หารตนเองและสังคม ตลอดชาติบ้านเมืองของเรา สุดท้ายภายหลังก็สังหาร
เด็กเล็กเด็กน้อย เกิดขึ้นมาเอาพ่อแม่ตัวฟุ่มเฟือยเอาไปใช้ แล้วสังหารกันไปเป็นลำดับ
หาความเจริญที่ไหนได้ ต้องเอาธรรมเข้าไปเป็นเครื่องซึ่งตวงยับยั้งชั่ง

พิพิธภัณฑลหวงปู่มน้เราดูเอาซิ นั้นละจอมปราชญ์ฉลาดหาความสุขจนกระทั่ง
ถึงวิมุตติพระนิพพาน ไม่เป็นอื่นว่างั้นเลย ปฏิปทาของท่านดำเนินมาอย่างนี้ เพื่อความ
เป็นมหาเศรษฐีธรรม ท่านไม่ได้หาแบบฟุ่มเฟือย แบบฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม กินไม่อิ่มไม่พอ
อะไรตกเรียเสี่ยหายไม่สนใจ คว่าข้างหน้าไปเรื่อย ๆ ลิงร้อยตัวนี้ไม่มีเหลือ วึ่งเข้าป่า
หมด สู้คนเร็วกว่าลิงไม่ได้ คว่ามับ ๆ อะไรดีทั้งนั้น ๆ เจ้าของจะจมยงดีทั้งนั้นอยู่เลย นี่
เห็นไหมกิเลสลากคน มันให้อยู่ในความพอดีสักทีไหม ไม่เคยมี ถ้าธรรมแล้วยับยั้งปั้บ
เหยียบเบรกห้ามล้อ รถมันจะเหมือนจรวดดาวเทียมก็ตาม เมื่อแตะเบรกเข้าไปมันจะ
เบาลงทันที ถ้าเหยียบแต่คันเร่งลงคลอง พวกเรามันพวกลงคลอง ไม่มีการยับยั้งตัวเอง
บ้างเลย

คิดบ้างชิมมนุษย์เรา เกิดมานานเท่าไร ตั้งแต่วันเกิดมาถึงปานนี้ ได้ใช้ความคิดหา
ประโยชน์ ความได้ความเสียอะไรบ้าง คิดทบทวนตัวเองซิ เราเป็นผู้รักษาตัวเอง ต้อง
คิดทบทวน อันใดไม่ดีให้ตัดออก ๆ อยากราก็ไม่ทำ อยากรซื้อไม่ซื้อ อยากรจ่ายไม่จ่าย
อยากรอะไรไม่เอา ถ้าจะกลับมาเป็นโทษแก่เราแล้ว ต้องหาประโยชน์อย่างนั้นถึงเรียกว่า
ใช้ปัญญา อันนี้อะไรก็สรุ่ยสรุ่ย ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย บ้านเมืองของเราทั้งประเทศ
นี้จะจม ทั้ง ๆ ที่ว่าเป็นชาวพุทธ มันมีแต่คำพูดเฉย ๆ กิริยาท่าทางมีแต่กิเลสความฟุ้ง
เฟ้อเห่อเหิม ความโลภ ความโลเล ความไม่รู้จักประมาณ ลากไป ๆ อยู่ที่ไหนลากไป ๆ
อย่างนั้นไม่ดี ให้พากันคิดบ้างนะ

นี่เอาศาสนามานำพี่น้องทั้งหลาย ศาสนาพระพุทธเจ้าเอก ในสามแดนโลกธาตุนี้
ไม่มีอะไรเสมอพุทธศาสนา นี้เลิศเลอ ออกมาจากความไตร่ตรองของพระพุทธเจ้าถึง
ขนาดได้ตรัสรู้แล้วมาสอนโลก จะผิดไปไหน เรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุก
อย่างแล้ว ดำเนินตามนี้จะกันไปเพื่อความสงบร่มเย็น แน่นหนามั่นคง ถ้าผิดจากนี้แล้ว
มีแต่วันจะหลุดจะลู่จะขาดไปเรื่อย ๆ ต่อไปก็จมไปได้

เราพูดถึงเรื่องทองคำเป็นที่หนึ่งคือหัวใจของชาติ เอาศาสนามาช่วยอุ้มชูพี่น้อง
ทั้งหลาย อย่างปัจจุบันนี้ใครก็ทราบทั่วกันแล้วว่า หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เหตุ
ที่จะเป็นผู้นำ เราไม่ใช่เป็นคนมักใหญ่ใฝ่สูง เราพูดจริง ๆ นิสัยของเราไม่ได้เป็นอย่าง
นั้น นี่ก็เพราะอำนาจแห่งความเมตตาตนเอง อยู่ตามป่าตามรกตามเขาลำเนาไพรเรื่อย
มาสบาย ๆ มีเท่าไรแจกทานไปหมด ในวัดในวาไม่มีอะไรเหลือ ทำมาอย่างนี้เรื่อย ทีนี้

เห็นความกระทบกระเทือนแห่งชาติไทยของเรานั้นก็สะดุ้งละซี นี่ละเป็นเหตุที่จะเคลื่อน
ออกนำพี่น้องทั้งหลาย ทั้ง ๆ ที่ตัวเท่าหนู แต่จิตใจด้วยความเมตตาที่ท้องฟ้ามหาสมุทร
ยังแคบไป นี่ละที่ได้เคลื่อนไหวออกมา

เมื่อออกมาแล้ว การนำก็นำอย่างบริสุทธิ์บริบูรณ์ทุกอย่าง ไม่มีอะไรที่เป็นข้อ
ต้องติชู้บ ๆ ชิบ ๆ มั่ว ๆ หมอง ๆ รั่ว ๆ แดก ๆ ซึม ๆ เราไม่มี มีแต่ออกด้วยความ
เมตตาล้วน ๆ ออกแจ้งไหนมุมใด ออกด้วยความเมตตาพิจารณาแล้วค่อยออก ๆ ตลอด
มา เงินส่วนไหนที่จะเข้าคลังหลวง ส่วนไหนที่จะแยกไปทางไหน ก็ประกาศให้พี่น้องทั้ง
หลายทราบโดยทั่วกันอย่างแจ่มแจ้งไม่มีที่สงสัย ที่นี้การแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายก็
เรียกว่าหมดไส้หมดพุง หลวงตาบัว ป.๓ เวลามาสอนฟาดถึงปริญญาสองดอกเตอร์
ดอกเตอร์มหาวิทยาลัยรามคำแหงหนึ่ง ดอกเตอร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นหนึ่ง ขึ้นมาอยู่
ในหลวงตาบัว ป.๓ นี้ ชั้นธรรมาสันมีทั้งแกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิ๋ว ไป
พร้อม ๆ กันเลย นี่เราก็ดูสอนเต็มภูมิเหมือนกัน

ที่นี้ก็หมดกำลังวังชาแล้ว เราหยุดแล้วในการแนะนำสั่งสอนทั่ว ๆ ไปดังที่ปฏิบัติ
มา กำลังวังชาหมดไปแล้ว ก็มีเท่านั้นละ หากว่ามีความจำเป็นจริง ๆ เราก็จะไปเทศน์
ให้เฉพาะที่จำเป็นจริง ๆ ตะเกียกตะกายไปเท่านั้นละ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ แต่การ
สอนนี้สอนไว้เรียบร้อยแล้ว ไม่สงสัยแล้วในธรรมพระพุทธเจ้าที่นำมาสอนพี่น้องชาว
ไทย เป็นความถูกต้องดีงามทุกอย่าง ขอให้ไปปฏิบัติก็แล้วกัน อย่ามีแต่ถือศาสนา
พุทธ ๆ เจ้าของเลวเท่าไรไม่ดูไม่ได้นะ พุทธศาสนาดูเจ้าของนะ ไม่ดียังไง บกพร่องตก
ไหน แก่ไขตัดแปลงเข้าไป นี่เรียกว่าพุทธศาสนา

ให้ดูตัวเองอย่าไปดูคนอื่นยิ่งกว่าตัวเอง ดูตัวเองรอบคอบแล้วดูคนอื่นก็เห็นชัด
เจน ถ้าดูเจ้าของไม่รอบคอบที่ไหนก็มั่ว ๆ หมอง ๆ ตินินินทา โลกแหวกไปด้วยความติ
ฉินินินทา เพราะดูไม่ทั่วถึง ถ้าดูทั่วถึงแล้วตำหนิตรงไหนผิดตรงนั้น นั่นละถูกแล้วให้
เสริม ถ้าผิดตรงไหนให้งด ๆ นี่เรียกว่าธรรม ตำหนิอย่างนั้นนะ ไม่ใช่ไปหานินทาถัน
วอก ๆ แวก ๆ เป็นหมาเห่าถึง อยู่ในถึงแล้วก็เห่าถึงอีก วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละไม่พูด
มาก เอาละพอ

เออ พูดถึงเรื่องทองคำขอให้พากันหนักแน่นทุกคน ๆ นะ ทองคำเป็นหัวใจของ
ชาติไทยเรา เพื่อความสง่างามในการที่นำศาสนามาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ ขอ
ให้สง่างามด้วยทองคำ ขอให้เด่นนะทองคำเรา เวลานี้กำลังคลังหลวงเราบกพร่องมาก
คือเรื่องทองคำซึ่งเป็นหัวใจของชาตินั้นแหละ อันนี้เป็นอันดับหนึ่ง ดอลลาร์ก็พูดแล้ว
ดอลลาร์มีมากหนุนเงินไทยของเราขึ้น ให้แข็งตัวขึ้นด้วย ถ้ามีน้อยก็ลดลงให้เขาเหยียบ

เอา ๆ ดังที่พูด เงินเขาดอลลาร์เดียวเท่านั้นฟาดของเราไปตั้ง ๕๐-๖๐ บาท เวลานี้ก็พอ
กำลังกัน พออยู่พอไป พอฟัดพอเหวี่ยง

ให้เห็นคุณค่าแห่งการนำชาติ ต่างคนต่างนำตัวเองเพื่อชาติของตัวเอง แล้วก็เห็น
คุณอย่างนี้แหละก็พอฟัดพอเหวี่ยง ให้เน้นหนักทางทองคำเรานะทุกคน ๆ ทองคำเป็น
ของสำคัญมากในหัวใจของชาติไทยเรา ใครอยู่ที่ไหนเอามา มีมากมีน้อยเอามา เมื่อวาน
นี้หาทางอุดรฯ เราไม่ได้สักสตางค์เลย พอดีเราไปถ้าผาปูนฟาดมาเสีย ๑๐ บาททองคำ
เอามาอุดรฯ เรา เสียลวดยเมื่อไร เสียโครงใหญ่ไปไหนไม่ให้เสียลวดย
เอาละจบที่นี้ พอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd